

**ΠΑΕΚ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ 100 ΧΡΟΝΩΝ – αίθουσα εκδηλώσεων στο
Προεδρικό Μέγαρο 20 Μαΐου 2025**

Ομιλία Αγνής Ιακωβίδου Προέδρου ΠΑΕΚ

Πρόεδρε του Επαρχιακού Οργανισμού Αυτοδιοίκησης Λευκωσίας, κε
Γιωρκάτζη

Επίτροπε Νομοθεσίας κα Χριστοδουλίδου Ζαννέτου,

Αντιδήμαρχε Αγλαντζιάς, εκπρόσωπε του Δημάρχου Λευκωσίας κε
Κωνσταντίνου

Εκπρόσωπε του Πρέσβυ της Ελλάδος κα Μπισμπικοπούλου

Τέως Επίτροπε Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση κα Κυριακίδου

Πρώην Επίτροπε Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση κα Βασιλείου

Εκπρόσωπε της Υφυπουργού Πολιτισμού κα Χόπλαρου / Ηλιάδη

Κυρίες και κύριοι

Εκλεκτοί προσκεκλημένοι μας

Καλωσορίσατε στην εορταστική μας εκδήλωση για τα 100 χρόνια από την ίδρυση του Σωματείου μας. Ο εορτασμός 100 χρόνων ζωής ενός ανθρώπου είναι σίγουρα ένα πολύ σημαντικό γεγονός – ακόμη και με την αύξηση του προσδόκιμου ζωής. Σύμφωνα με στοιχεία των Ηνωμένων Εθνών υπολογίζεται ότι το 2023 μόνο 0.007% του παγκόσμιου πληθυσμού ήταν 100 χρόνων και πάνω. Όταν όμως μιλούμε για οργανισμούς τα πράγματα είναι κάπως καλύτερα – ενώ τα διεθνή στοιχεία δείχνουν ότι μόνο 0.5% των κερδοσκοπικών οργανισμών

επιζούν πάνω από 100 χρόνια, οι μη κερδοσκοπικοί οργανισμοί είναι μακροβιότεροι - ιδιαίτερα οι θρησκευτικοί, εκπαιδευτικοί και φιλανθρωπικοί - άνκαι πάλι λίγοι διεθνώς. Άρα ο εορτασμός 100 χρόνων για ένα Σωματείο είναι θεωρώ μεγάλο επίτευγμα.

Στην Κύπρο δημιουργήθηκαν οι ορθές συνθήκες για την ίδρυση μη κερδοσκοπικών οργανισμών κατά την Αγγλοκρατία. Ιδρύθηκαν διάφορα σωματεία, αλλά, αυτά που έχουν επιζήσει τόσα χρόνια είναι λιγοστά. Η Πνευματική Αδελφότητα Ελληνίδων Κύπρου είναι πιστεύω το μακροβιότερο Σωματείο στον τομέα του – Ένα σωματείο που δεν έχει μόνο φιλανθρωπικό αλλά πρωτίστως πνευματικό σκοπό.

Το Σωματείο ιδρύθηκε το Νοέμβριο του 1925 από ιδιαίτερα μορφωμένες γυναίκες, με πρωτεργάτιδες την Περσεφόνη Παπαδοπούλου, Μαρία Τσαμαντά, Αλεξάνδρα Ιακωβίδου και Μερόπη Μαρκίδου. Σε πρόσφατη διάλεξη στην Λεβέντειο πινακοθήκη έγινε εκτενής αναφορά στις ιδρύτριες και μετέπειτα στελέχη του Σωματείου και πραγματικά το ακροατήριο εντυπωσιάστηκε από τις προσωπικότητες τους. Απόψε θα προσεγγίσουμε την ιστορία του Σωματείου από μια διαφορετική σκοπιά. Οι ιδρύτριές του, εν τη σοφία τους, του έδωσαν ένα μακροσκελές όνομα με ακρώνυμο ΠΑΕΚ, που στις μέρες μας ίσως να παραπέμπει σε ποδοσφαιρική ομάδα. Όμως η κάθε λέξη της ονομασίας έχει τη σημασία της και τη βαρύτητά της, περιγράφοντας πλήρως τους σκοπούς του Σωματείου και τις δράσεις του από την ίδρυσή του μέχρι σήμερα. Αναλύοντας λοιπόν την κάθε λέξη ας δούμε τις συνθήκες κάτω από τις οποίες έδρασαν τα στελέχη του Σωματείου και την ευελιξία που έδειξαν κάτω από το εναλλασσόμενο περιβάλλον, καταλήγοντας στις προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε σήμερα.

Ας αρχίσουμε με την πρώτη λέξη του ονόματος – **‘Πνευματική’**

Με την εξέλιξη της γλώσσας, στις μέρες μας έτυχε να με ρωτήσουν αν ασχολούμαστε με πνεύματα! Σίγουρα δεν κάνουμε σεάνς! Ο πρώτιστος σκοπός του Σωματείου ήταν και είναι η ανάπτυξη του πνεύματος και

του πολιτισμού όπως θα λέγαμε σήμερα. Στην Κύπρο του 1925, οι εμπνευσμένες ιδρύτριες είχαν πράγματι στόχο να βοηθήσουν στην μόρφωση και στην ανάπτυξη του πνεύματος των μελών τους και των γυναικών γενικότερα. Όπως αναφέρεται στο πρώτο άρθρο του ιδρυτικού καταστατικού του Σωματείου 'Ιδρύεται η Πνευματική Αδελφότης Ελληνίδων Κύπρου όπως εξυπηρετήσει και προαγάγει τα πνευματικά καθόλου και ηθικά ιδεώδη της Κυπρίας, ενισχύσει την προς τα γράμματα και τέχνας τάσιν αυτής, προστατεύσει την εργαζόμενη γυναίκα, αναπτύξει δεσμούς αγάπης, προστασίας και εκτιμήσεως δια της στενής επικοινωνίας των μελών του Σωματείου, σταχυολογουμένων εξ' όλων των κοινωνικών τάξεων, πρωτοστατήσει δε εις πάσαν μορφωτικήν εθνικήν και εκπολιτιστικήν εν γένει δράσιν'

Και αυτά σε μια Κύπρο όπου πάνω από το 90% του πληθυσμού ήταν αναλφάβητοι. Ένα μικρό ποσοστό των κοριτσιών φοιτούσε σε σχολείο κυρίως στις πόλεις και για μικρό διάστημα. Στην ύπαιθρο οι πιθανότητες μόρφωσης των κοριτσιών ήταν ελάχιστες. Οι κόρες των φτωχών οικογενειών εργάζονταν από πολύ μικρή ηλικία ακόμη και των 5 χρόνων. Στις πόλεις οι περισσότερες εργάζονταν ως υφάντριες, κλώστριες, κεντήτριες, ράπτριες, πλύστρες ή υπηρέτριες.

Μόνο τα κορίτσια της ανώτερης αστικής τάξης είχαν δυνατότητα μόρφωσης. Σε αυτή την κατηγορία ανήκαν και οι ιδρύτριες του Σωματείου, που είχαν την τύχη να μορφωθούν. Είχαν φοιτήσει στην περίφημη Αρσάκειο σχολή στην Αθήνα, ενώ η Περσεφόνη Παπαδοπούλου, η εμπνεύστρια και πρώτη πρόεδρος του Σωματείου, σπούδασε και στη Σορβόνη. Τα μέλη του πρώτου Διοικητικού Συμβουλίου προέρχονταν από εύπορες οικογένειες, κυρίως εμπόρων της Λευκωσίας και αρκετές από αυτές ήταν συγγενείς μεταξύ τους.

Στην ιδρυτική γενική συνέλευση του Σωματείου, εγγράφησαν 290 μέλη, πολύ μεγάλος αριθμός αν λάβουμε υπόψη ότι ο πληθυσμός της Λευκωσίας αυτή την εποχή ήταν γύρω στις 20,000.

Και άρχισαν το έργο τους. Λειτουργήσαν δύο Εσπερινές σχολές για φτωχά και εργαζόμενα κορίτσια, όπου διδάσκονταν δωρεάν. Τονίζω το δωρεάν γιατί την εποχή εκείνη η φοίτηση σε σχολεία ακόμη και σε δημοτικά δεν ήταν δωρεάν. Στις βραδινές αυτές σχολές τα κορίτσια μάθαιναν ανάγνωση, γραφή, αριθμητική, ιστορία του Ελληνικού έθνους, θρησκευτικά. Τον πρώτο χρόνο λειτουργίας οι σχολές είχαν 160 μαθήτριες.

Υπήρχαν επίσης τάξεις για εκμάθηση τέχνης όπως κοπτικής, ραπτικής και κεντήματος, ακολουθώντας το ρητό του Κονφούκιου – αντί να δώσεις σε κάποιον ένα ψάρι μάθε τον να ψαρεύει.

Για τις μορφωμένες γυναίκες το Σωματείο λειτουργήσε βιβλιοθήκη και σπουδαστήριο. Εκεί γίνονταν εβδομαδιαίες συγκεντρώσεις με διαλέξεις, συζητήσεις, αναγνώσεις λογοτεχνικών έργων. Οργανώνονταν εκδηλώσεις με μουσική, τραγούδι και απαγγελίες. Δημιουργήθηκε γυναικεία χορωδία και ανέβαστηκε ακόμη και τραγωδία.

Η προσφορά στην ανάπτυξη του πνεύματος και του πολιτισμού ήταν και είναι το κύριο γνώρισμα του Σωματείου. Να σταθώ στη συνεργασία με το Λεβέντειο Μουσείο Λευκωσίας το 2016 για τη διοργάνωση της έκθεσης ‘Νύμφες Παράδοση και Μόδα στην Ελλάδα και στην Κύπρο’ και στις παράλληλες εκδηλώσεις που συνόδευσαν την έκθεση.

Να αναφέρω ότι μόνο τα τελευταία 2 ½ χρόνια, επί της θητείας μου, οργανώσαμε ήδη περίπου 20 εκδηλώσεις – διαλέξεις για διάφορα ενδιαφέροντα θέματα, από μνήμες των κατεχομένων πέρυσι, εν όψει των 50 χρόνων από την Τουρκική εισβολή, σε διαλέξεις για ιστορία, πρώτες βοήθειες, παρουσίαση βιβλίων, ρεσιτάλ νεαρής σοπράνο και μουσικές βραδυές. Φέτος φυσικά οι εκδηλώσεις μας έχουν ως επί το πλείστον επετειακό χαρακτήρα εν όψει των 100 χρόνων μας, όπως η αποψινή εκδήλωση.

Μέσα σ’ αυτά τα πλαίσια θα ήθελα να ανακοινώσω την απόφασή μας να καθιερώσουμε ένα ετήσιο βραβείο ύψους €500, αρχίζοντας από το

Ακαδημαϊκό έτος 2024-25, στην πρωτοετή φοιτήτρια της Αρχιτεκτονικής Σχολής του Πανεπιστημίου Κύπρου που συγκεντρώνει την ψηλότερη βαθμολογία. Στόχος του Σωματείου μας είναι να αφήσει ακόμη ένα αποτύπωμα στον τομέα της παιδείας.

Έχουμε επιλέξει την Αρχιτεκτονική Σχολή διότι σύντομα θα μεταφερθεί στο κτίριο του πρώην Παρθεναγωγείου Φανερωμένης. Η Πνευματική Αδελφότητα έχει στενούς δεσμούς με την παλιά Λευκωσία και ιδιαίτερα με την περιοχή της Φανερωμένης όπου, όπως θα ακούσετε αργότερα, για χρόνια λειτουργούσε η Μαθητική Εστία. Πέραν τούτου οι ιδρύτριες του Σωματείου δίδαξαν και ήταν διευθύντριες του Δημοτικού και Ανώτερου Παρθεναγωγείου Φανερωμένης.

Πηγαίνοντας λοιπόν πίσω στην ανάλυση του ονόματος του Σωματείου, ας προχωρήσουμε στη δεύτερη λέξη – **Αδελφότητα**. Σύμφωνα με τον Μπαμπινιώτη μια αδελφότητα είναι θρησκευτικός ή φιλανθρωπικός σύλλογος ή σωματείο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα με κοινωνικές κυρίως επιδιώξεις.

Εδώ λοιπόν είναι που αναπτύσσεται η φιλανθρωπική πλευρά του Σωματείου. Από την αρχή οποιεσδήποτε εισπράξεις έπαιρνε το Σωματείο από τις πολιτιστικές του εκδηλώσεις, δίδονταν για την πληρωμή διδάκτρων απόρων μαθητριών του Διδασκαλείου Φανερωμένης. Και έτσι εκπληρωνώταν και ο πρώτος στόχος συμβάλλοντας στην ανάπτυξη του πνεύματος των μαθητριών αυτών.

Το 1930 ιδρύθηκε η Παιδική Εξοχή Λευκωσίας που είχε ως στόχο την ευημερία του Παιδιού. Όπως έλεγε και η προκάτοχός μου η αείμνηστη Τζίλντα Κωνσταντινίδου, όταν βοηθάς τα παιδιά ελευθερώνεις τη γυναίκα. Ιδιαίτερα σε μια εποχή όπου η ευθύνη για την ανατροφή των παιδιών έπεφτε εξ ολοκλήρου στους γυναικείους ώμους. Η Εξοχή στεγαζόταν αρχικά στο Παρθεναγωγείο και το Σεβέρειο Αρρεναγωγείο στη Κερήνεια. Φιλοξενούνταν κάθε χρόνο μέχρι και 70 άπορα και σωματικά αδύναμα παιδιά από σχολεία της Λευκωσίας και της Κερύνειας. Τους παρεχόταν δωρεάν ιατρική περίθαλψη, διατροφή,

εκπαίδευση και ψυχαγωγία. Η εξοχή συντηρούνταν από το Σωματείο με έσοδα που προέρχονταν από εκδηλώσεις και εισφορές.

Το 1953 εγκαινιάστηκε το οίκημα της Παιδικής εξοχής στη Γλυκιώτισσα της Κερύνειας, δωρεά του ζεύγους Δημοσθένη και Αναστασίας Σεβέρη, στο οποίο κάθε καλοκαίρι φιλοξενούνταν 360 παιδιά. Δυστυχώς με τα γεγονότα του 1963 το κτήριο παραδόθηκε στην Εθνική Φρουρά.

Η Παιδική Εξοχή μετεγκαταστάθηκε στη Σχολή Μιτσή στη Λεμύθου και αργότερα στις Παιδικές Κατασκηνώσεις στον Πρόδρομο μέχρι το 1986 οπότε και σταμάτησε οριστικά η λειτουργία της.

Εντώ μεταξύ μετά την Τουρκική εισβολή του 1974, η Πνευματική Αδελφότητα είχε ενεργό ρόλο στην βοήθεια των προσφύγων. Έθεσε κάτω από την προστασία της τον προσφυγικό συνοικισμό στις Βρυσούλλες. Το καλοκαίρι του 1976 το Σωματείο φρόντισε να σταλούν 61 προσφυγόπουλα στην Θεσσαλονίκη τα οποία φιλοξενήθηκαν για τρεις βδομάδες από την 'Μέριμνα Ποντίων Κυριών' Θεσσαλονίκης. Καλωσορίζω εδώ κάποια από τα τότε παιδιά που είναι απόψε μαζί μας.

Το 1992 ιδρύθηκε η Μαθητική Εστία Φανερωμένης σε αντικατάσταση της Παιδικής Εξοχής. Στην Εστία φιλοξενούνταν 70-80 παιδιά εργαζομένων γυναικών, τα οποία φοιτούσαν στο Δημοτικό Σχολείο Φανερωμένης. Στα παιδιά προσφερόταν γεύμα και απογευματινό, βοήθεια στις σχολικές τους εργασίες και ψυχαγωγία σε ένα ζεστό και ασφαλές περιβάλλον. Όλα τα έξοδα της λειτουργίας της Εστίας καλύπτονταν από το Σωματείο από τα έσοδα διαφόρων εκδηλώσεων. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι εκτός από τις δύο δασκάλες που εργοδοτούσε το Σωματείο, παρούσες ήταν και οι κυρίες της Πνευματικής Αδελφότητας. Με τη λειτουργία του ολοήμερου σχολείου το 2006 η Μαθητική Εστία σταμάτησε να λειτουργεί.

Μέχρι σήμερα, παρά τους πολύ περιορισμένους πόρους, βοηθούμε ανελλιπώς δυσπραγούσες οικογένειες και άπορα παιδιά για να αντεπεξέλθουν σε σχολικές τους ανάγκες. Το φιλανθρωπικό μας έργο

εστιάζεται στη στήριξη των γυναικών, των παιδιών και της οικογένειας στα πλαίσια της ευρύτερης φιλοσοφίας του Σωματείου.

Ελληνίδες – η τρίτη λέξη του ονόματος του Σωματείου μας – η λέξη αυτή παραπέμπει σε δυο έννοιες – πρώτον ότι μιλούμε για το θηλυκό γένος και δεύτερο για την εθνότητα.

Όντως, το Σωματείο μας είναι γένους θηλυκού – όπως προαναφέρθηκε ιδρύθηκε και αναπτύχθηκε με το όραμα, τη συνεισφορά και την εργασία γυναικών της Λευκωσιάτικης κοινωνίας. Γενεές αυτών των γυναικών προσέφεραν το χρόνο τους και έκαναν άοκνες προσπάθειες για την πραγματοποίηση των στόχων του Σωματείου. Αξιόλογες γυναίκες όπως οι ιδρύτριες Περσεφόνη Παπαδοπούλου, Ελένη Χρίστου, Μερόπη Μαρκίδου και Μαρία Τσαμαντά, για να αναφέρω μόνο μερικές, ως επίσης και οι πρόεδροι Αλεξάνδρα Ιακωβίδου, Μαρούλλα Μίττλετον και Τζίλντα Κωνσταντινίδου. Είναι σημαντικό να αναφέρω ότι στο διοικητικό μας συμβούλιο σήμερα έχουμε μέλη που είναι δεύτερης και τρίτης γενιάς, έχοντας αναλάβει την σκυτάλη από τις μητέρες και τις γιαγιάδες τους.

Και φυσικά κύριος στόχος του Σωματείου ήταν η ανάπτυξη και προώθηση της γυναίκας σε πνευματικό επίπεδο, η ενίσχυση του ρόλου της στην οικογένεια, στην κοινωνία και την πολιτεία όπως αναφέρεται ρητά στο πρώτο άρθρο του καταστατικού που σας διάβασα προηγουμένως.

Να αναφέρω εδώ ότι το 1928 οργανώθηκε από το Σωματείο, με μεγάλη επιτυχία στο Παρθεναγωγείο Φανερωμένης η πρώτη στην Κύπρο ‘έκθεση χειροτεχνίας και βιομηχανικών προϊόντων’ για την προώθηση της γυναικείας δραστηριότητας.

Η Πνευματική Αδελφότητα και ιδιαίτερα η Περσεφόνη Παπαδοπούλου, τη δεκαετία του 1930 έκαναν επανειλημμένα διαβήματα σε τράπεζες και στην κυβέρνηση για το διορισμό μορφωμένων γυναικών. Η αντίδραση ήταν αρνητική – απαξιωτική θα έλεγε κανείς. Όμως αναλογιστείτε πόσο

πρωτοποριακές ήταν οι κινήσεις αυτές – φτάνει να σας αναφέρω ότι από προσωπική μου πείρα, όταν προσελήφθηκα στην Τράπεζα Κύπρου το 1979 δεν είχε ακόμη διαγραφεί κανονισμός σύμφωνα με τον οποίο όταν οι γυναίκες παντρεύονταν θα έπρεπε να παραιτηθούν. Ο κανονισμός εξαλείφθηκε. Παντρεύτηκα.

Η λέξη **Ελληνίδες** φυσικά αποδίδει την εθνότητα. Όπως ανέφερα στην αρχή ανάμεσα στους στόχους του Σωματείου ήταν να πρωτοστατήσει και ‘εις πάσαν .... εθνικήν... δράσιν’. Ο στόχος αυτός ήταν ιδιαίτερα σημαντικός. Ας μη ξεχνούμε ότι φθάνοντας οι Άγγλοι στην Κύπρο το 1878 διαχώρισαν τον πληθυσμό σύμφωνα με τη θρησκεία και όχι την εθνότητα. Από τη μια υπήρχαν κάποιοι άγγλοι αξιωματούχοι που θεωρούσαν ότι έπρεπε να βοηθήσουν τους ελληνοκύπριους να αντιληφθούν την πολύτιμη ελληνική κληρονομιά τους, ενώ άλλοι αμφισβητούσαν τη γνησιότητα αυτής της κληρονομιάς των κατοίκων του νησιού, εφόσον δεν μπορούσαν να συνεννοηθούν χρησιμοποιώντας τα αρχαία ελληνικά που έμαθαν στο Ήτον και στην Οξφόρδη, με ερασμιακή μάλιστα προφορά! Ο κυβερνήτης Ρόλαντ Στόρρς που ήταν στην Κύπρο από το 1926-1932 μετά από συνομιλία με τον αρχιεπίσκοπο Κύριλλο ΙΙΙ εξέφρασε τη απογοήτευσή του για τις ελάχιστες γνώσεις του Αρχιεπισκόπου στα αρχαία Ελληνικά.

Μέχρι το 1925 είχε αναπτυχθεί περαιτέρω το ελληνικό φρόνιμα ανάμεσα τουλάχιστον στον αστικό πληθυσμό και έγιναν πολλές κινήσεις ζητώντας την ένωση. Οι ιδρύτριες του Σωματείου που σπούδασαν στην Ελλάδα δεν μπορούσαν παρά να συνεισφέρουν στην ανάπτυξη της γνώσης για την Ελληνική κληρονομιά των Κυπρίων. Όπως ανέφερα προηγουμένως στις βραδινές σχολές διδασκόταν και ιστορία του ελληνικού έθνους. Ακόμη και οι αρχαίες ελληνικές τραγωδίες που ανέβαζε η Πνευματική Αδελφότητα συνεισέφεραν προς τον ίδιο σκοπό.

Τα μέλη λάμβαναν μέρος σε εκπαιδευτικές εκδρομές ακόμη και στην Ελλάδα. Ας σημειωθεί ότι τέτοιες εκπαιδευτικές εκδρομές σε ιστορικούς χώρους οργανώνονται μέχρι σήμερα.

Το Σωματείο ήταν παρόν σε όλες τις ιστορικές στιγμές του έθνους. Το 1940 έστειλαν ρουχισμό στην Ελλάδα για τις ανάγκες των στρατιωτών, σε συνεργασία με άλλα σωματεία οργάνωσαν τη φιλανθρωπική γιορτή για τη Φανέλλα του Στρατιώτη και έκαναν οδικούς εράνους.

Την περίοδο '55-'59 το Σωματείο ετοίμαζε πακέτα με ρουχισμό και τρόφιμα για τους αγωνιστές. Μέλη της έλαβαν μέρος στον αγώνα και μερικές μάλιστα, μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου όπως η Μαρούλα Μαρκίδου, φυλακίστηκαν. Επίσης η Μαρούλα Βιολάρη Ιακωβίδου, η πρώτη γυναίκα δημοσιογράφος, που είναι απόψε μαζί μας συμμετείχε στον αγώνα.

Όπως ανέφερα πιο πριν, το 1974 η ΠΑΕΚ είχε ενεργό ρόλο στη βοήθεια των προσφύγων και ιδιαίτερα του συνοικισμού Βρυσούλλες. Το 1975 δε, η τότε πρόεδρος, Μαρούλα Μίττλετον, συμμετείχε ενεργά στην επιτροπή για την οργάνωση της «Πορείας Γυναικών προς την Αμμόχωστο» και φυσικά μέλη της ΠΑΕΚ έλαβαν μέρος στην πορεία.

Και αισίως φθάνουμε στην τελευταία λέξη του ονόματος του Σωματείου – **Κύπρος**. Δεν χωρεί και πολλή εξήγηση πέραν του γεγονότος ότι η ΠΑΕΚ από την ίδρυσής της προσπάθησε να θέσει την Κύπρο ανάμεσα στα ελληνικά γυναικεία Σωματεία με τα οποία ήταν σ'επαφή. Από το 1935 έγινε τακτικό μέλος στο Εθνικό Συμβούλιο Ελληνίδων. Είναι μέλος της Ομοσπονδίας Γυναικείων Οργανώσεων Ελλάδας και διατηρεί επαφές με το Σύνδεσμο Φιλίας Ελλάς – Κύπρος Θεσσαλονίκης . Η ΠΑΕΚ μέσω αυτών των οργανισμών προσκαλούσε σημαίνουσες ελληνίδες των γραμμάτων και της πολιτικής και έδιναν διαλέξεις.

Αυτή είναι λοιπόν η Πνευματική Αδελφότητα Ελληνίδων Κύπρου μ' ένα ένδοξο παρελθόν που βαραίνει στους ώμους του σημερινού Διοικητικού Συμβουλίου και εμένα προσωπικά ως πρόεδρο. Έχουμε την ευθύνη να την κρατήσουμε ζωντανή στις σημερινές συνθήκες που έχουν αλλάξει άρδην από το 1925. Η οικονομία αναπτύχθηκε, το μορφωτικό επίπεδο των Κυπρίων ανέβηκε στα ύψη. Το ίδιο το κράτος προσφέρει τόσο στην παιδεία όσο και στην ευημερία των πολιτών και την υγεία. Υπάρχουν

πανεπιστήμια και άλλοι οργανισμοί που συνεισφέρουν στην ανάπτυξη του πολιτισμού. Η κοινωνική προσφορά έχει εμπεδωθεί στην Κυπριακή κοινωνία. Υπάρχουν οργανωμένα σύνολα που προσφέρουν σε κάθε τομέα όπου υπάρχουν ανάγκες - στην στήριξη της οικογένειας, στην υγεία και αλλού. Πολλές φορές μάλιστα και πέραν του ενός σε κάποιους τομείς.

Αυτό δε σημαίνει ότι δεν υπάρχουν ανάγκες. Γι αυτό διερευνούμε διάφορες ιδέες για να αναπτύξουμε και πάλιν ένα μεγάλο έργο πάντοτε μέσα στα πλαίσια της προσφοράς προς τη γυναίκα και την οικογένεια. Εν τω μεταξύ συνεχίζουμε αθόρυβα την προσφορά μας με τους ομολογουμένως λιγοστούς πόρους μας. Δυστυχώς η προσέλκυση εταιρικών εισφορών δεν είναι εύκολη για ένα κυρίως πολιτιστικό Σωματείο.

Ένας σημαντικός μας στόχος είναι να προσελκύσουμε νέα μέλη για να τους μεταλαμπαδεύσουμε τα ιδεώδη του Σωματείου και σταδιακά μάλιστα να μας διαδεχθούν. Εδώ όμως έχουμε ένα μεγάλο πρόβλημα. Οι νεαρές, που πριν 100 χρόνια ιδεωδώς, όπως αναφέρεται σε απόκομμα εφημερίδας του Κυπριακού Φύλακα – έπρεπε να ‘φέρουν ένα βρέφος θηλάζον, και νήπια επί των γονάτων’ τώρα έχουν στα γόνατά τους και ένα ηλεκτρονικό υπολογιστή και εργάζονται με τα βρέφη στην αγκαλιά. Οπότε σίγουρα δεν υπάρχει περίπτωση να διαθέσουν χρόνο για ένα σωματείο. Αντιθέτως, χρειάζονται και τη βοήθεια των γιαγιάδων που θα μπορούσαν να διαθέσουν το χρόνο τους για μας.

Οπότε, μετά από προβληματισμό για να προσελκύσουμε νέα μέλη στοχεύσαμε σε γυναίκες που έχουν αποχωρήσει από την εργασία τους, δεν έχουν πλέον την ευθύνη παιδιών, και θέλουν όμως να κρατήσουν το πνεύμα τους ανοικτό και σε εγρήγορση. Με τη σειρά διαλέξεων που οργανώσαμε τον τελευταίο καιρό καταφέραμε να προσελκύσουμε και νέο κοινό ως επίσης και σχεδόν 50 νέα μέλη στα τελευταία δυο χρόνια. Το στοίχημα τώρα είναι να καταφέρουμε να κάνουμε τη συμμετοχή τους

πιο ενεργή. Τα ίδια αυτά μέλη έχουν μάλιστα γνώσεις που μπορούν να μοιραστούν σε ενδιαφέρουσες διαλέξεις.

Κάνουμε, λοιπόν, άοκνες προσπάθειες για να αναβιώσουμε το Σωματείο τιμώντας την παρακαταθήκη που μας άφησαν οι φωτισμένες ιδρύτριες πριν εκατόν χρόνια έχοντας προοπτική στο μέλλον. Θα συνεχίσουμε να δίδουμε έμφαση στον πνευματικό και πολιτιστικό τομέα που μας ξεχωρίζουν σαν σωματείο. Διερωτώμαι τι μπορεί να θεωρηθεί πιο φιλανθρωπικό από την ανάπτυξη του πνεύματος που μας ξεχωρίζει σαν είδος.

Σ' αυτό το σημείο θα ήθελα να παρουσιάσω τις κυρίες του Διοικητικού Συμβουλίου που συμπορεύονται μαζί μου: Κυρίες παρακαλώ σταθείτε στο άκουσμα του ονόματός σας.

Αρχίζω από την επίτιμη πρόεδρο κα Κίκα Παντελίδου

Κα Έλενα Νικολαΐδου αντιπρόεδρος

Κα Αναστασία Ορφανού αντιπρόεδρος

Κα Λευκή Μιχαηλίδου ταμίας

Δρ Νάσω Μελιφρονίδου γραμματέας

Κα Λέλλα Σπυριδάκη

Κα Μάρω Μελιφρονίδου

Κα Μαρίνα Πανταζή

Κα Νταϊάνα Ζαννέτου

Κα Μαρία Ζαμπάρτα

Κα Ιωάννα Κρέντου Μουσκίδου – λείπει στο εξωτερικό

Κα Μαρία Κυθρεώτου Κολοκασίδου

Πριν κλείσω θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους εσάς που μας τιμήσατε με την παρουσία σας απόψε. Πιστεύω ότι το μουσικό πρόγραμμα θα σας ξεκουράσει τώρα μετά τις ομιλίες. Καλη ακρόαση.